

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2010/24/ES

(2010. gada 16. marts)

par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. un 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu savstarpēja palīdzība, piedzenot citai citas un Savienības prasījumus attiecībā uz konkrētiem nodokļiem un citiem pasākumiem, palīdz nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību. Tā nodrošina fiskālu neitralitāti un ir ļāvusi dalībvalstīm atcelt diskriminējošus aizsargpasākumus pārrobežu darījumos, kas izstrādāti, lai novērstu krāpšanos un zaudējumus budžetā.
- (2) Pasākumus savstarpējas palīdzības sniegšanai prasījumu piedziņā pirmoreiz noteica Padomes Direktīvā 76/308/EEK (1976. gada 15. marts) par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā ⁽³⁾. Minētā direktīva un

to grozošie tiesību akti tika kodificēti Padomes Direktīvā 2008/55/EK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem ⁽⁴⁾.

- (3) Lai gan šie pasākumi, tuvinot piemērojamos valstu noteikumus, bijuši pirmais solis ceļā uz uzlabotām piedziņas procedūrām Savienībā, tie izrādījušies nepietiekami, lai atbilstu iekšējā tirgus prasībām, jo tas pēdējos 30 gados ir mainījies.
- (4) Lai labāk aizsargātu dalībvalstu finansiālās intereses un iekšējā tirgus neitralitāti, savstarpēja palīdzība prasījumu piedziņā ir jāattiecinā arī uz prasījumiem saistībā ar noteiktiem maksājumiem un nodokļiem, uz ko pagaidām vēl neattiecas savstarpēja palīdzība prasījumu piedziņā, savukārt, lai varētu apstrādāt pieaugošo palīdzības pieprasījumu skaitu un nodrošināt labākus rezultātus, jāuzlabo palīdzības efektivitāte un jāveicina tās īstenošana praksē. Lai to īstenotu, vajadzīgi nopietni pielāgojumi, un mērķu sasniegšanai nepietiktu tikai ar spēkā esošās Direktīvas 2008/55/EK grozīšanu. Minētā direktīva tāpēc būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu juridisku instrumentu, kas pamatojas uz Direktīvas 2008/55/EK sasniegumiem, taču attiecīgos gadījumos nodrošina skaidrākus un precīzākus noteikumus.
- (5) Skaidrāki noteikumi sekmētu plašāku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Tie arī nodrošinās, ka ir aptvertas visas juridiskas un fiziskas personas Savienībā, ņemot vērā, ka aizvien pieaug tiesisko regulējumu skaits, ietverot ne tikai tādas tradicionālas regulējumus kā tresti un fondi, bet arī jebkurus jaunus instrumentus, ko var izveidot nodokļu maksātāji dalībvalstīs. Minētie noteikumi arī ļaus ņemt vērā visus iespējamus valsts iestāžu prasījumu veidus saistībā ar noteiktiem maksājumiem,

⁽¹⁾ 2010. gada 10. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2009. gada 16. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.

nodokļiem, atmaksām un intervencēm, tostarp visus finanšu prasījumus pret attiecīgiem nodokļu maksātājiem vai pret trešo personu, kas aizstāj sākotnējo prasību. Skaidrāki noteikumi galvenokārt ir vajadzīgi, lai labāk definētu visu attiecīgo pušu tiesības un pienākumus.

- (6) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē dalībvalstu kompetence noteikt piedziņas pasākumus, kas pieejami atbilstīgi to iekšējiem tiesību aktiem. Tomēr jānodrošina, lai nedz valstu tiesību aktu atšķirības, nedz koordinācijas trūkums starp kompetentajām iestādēm neapdraudētu šajā direktīvā noteiktās savstarpējās palīdzības sistēmas nevainojamu darbību.
- (7) Savstarpēja palīdzība var izpausties šādi: pieprasījuma saņēmēja iestāde var sniegt pieprasījuma iesniedzējai iestādei informāciju, kas tai vajadzīga tās dalībvalstī radušos prasījumu piedziņā, un paziņot parādniekam par visiem dokumentiem saistībā ar šādiem prasījumiem, kuri radušies pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma var arī veikt to prasījumu piedziņu, kas radušies pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, vai arī veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus, lai garantētu šo prasījumu piedziņu.
- (8) Pieņemot vienotu instrumentu, kas izmantojams izpildes pasākumos pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, kā arī pieņemot vienotu standarta veidlapu paziņošanai par instrumentiem un lēmumiem saistībā ar prasījumu, vajadzētu tikt atrisinātām problēmām ar citā dalībvalstī izdoto instrumentu atzīšanu un tulkošanu, kas pašlaik ir būtisks pašreizējo palīdzības noteikumu neefektivitātes cēlonis.
- (9) Būtu jāizstrādā juridisks pamats informācijas apmaiņai par konkrētu nodokļu atmaksu bez iepriekšēja lūguma. Efektivitātes labad vienas dalībvalsts nodokļu amatpersonām vajadzētu būt iespējai būt klāt vai piedalīties administratīvā izmeklēšanā citā dalībvalstī. Būtu jāpieņem arī noteikums par tiešāku informācijas apmaiņu starp dienestiem, lai paātrinātu palīdzības sniegšanu un uzlabotu tās efektivitāti.
- (10) Ņemot vērā arvien lielāku mobilitāti iekšējā tirgū un Līguma vai citu tiesību aktu noteiktos ierobežojumus attiecībā uz garantijām, ko var prasīt no nodokļu maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teri-

torijā, būtu jāpaplašina iespējas pieprasīt piedziņas vai izpildes nodrošināšanas pasākumu veikšanu citā dalībvalstī. Tā kā prasījuma vecums ir svarīgs faktors, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai iesniegt savstarpējas palīdzības pieprasījumu, pat ja vietējie piedziņas līdzekļi vēl nav pilnībā izmantoti, *inter alia*, ja pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī šādas procedūras radītu nesamērīgas grūtības.

- (11) Vispārējam pienākumam iesniegt pieprasījumus un dokumentus digitālā formātā un izmantojot elektronisko tīklu, un precīziem noteikumiem par valodas izmantojumu pieprasījumos un dokumentos vajadzētu ļaut dalībvalstīm ātrāk un vieglāk apstrādāt pieprasījumus.
- (12) Laikā, kad tiek veikta piedziņas procedūra pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, attiecīgā persona varētu apstrīdēt prasījumu, pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts iestāžu paziņojumu vai instrumentu, kas ļauj veikt izpildi. Būtu jānosaka, ka šādos gadījumos attiecīgajai personai būtu jāvērsas ar prasību pie pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās struktūras un ka, ja vien pieprasījuma iesniedzēja iestāde neprasa ko citu, pieprasījuma saņēmējai iestādei būtu jāaptur visas tās sāktās izpildes darbības līdz pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentā struktūra ir pieņēmusi lēmumu.
- (13) Lai mudinātu dalībvalstis veltīt pietiekamus resursus citu dalībvalstu prasījumu piedziņai, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai piedzīt no parādnieka ar piedziņu saistītās izmaksas.
- (14) Efektivitāti vislabāk panāktu, ja, izpildot palīdzības pieprasījumu, pieprasījuma saņēmēja iestāde varētu pilnībā izmantot pilnvaras, kas noteiktas tās valsts tiesību aktos, kurus piemēro prasījumiem attiecībā uz tiem pašiem vai līdzīgiem noteiktiem maksājumiem vai nodokļiem. Ja nav līdzīga noteiktā maksājuma vai nodokļa, vispiemērotākā procedūra būtu tā pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktos paredzētā procedūra, ko piemēro prasījumiem attiecībā uz iedzīvotāju ienākuma nodokli. Valsts tiesību akti parasti nebūtu šādi jāizmanto attiecībā uz priekšrocībām, ko piešķir prasījumiem, kuri radušies pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī. Tomēr būtu jāparedz iespēja attiecināt priekšrocības arī uz citu dalībvalstu prasījumiem, balstoties uz vienošanos starp attiecīgajām dalībvalstīm.

(15) Attiecībā uz noilguma jautājumiem jāvienkāršo spēkā esošie noteikumi, nodrošinot, ka noilguma apturēšanu, pārtraukšanu vai pagarināšanu kopumā nosaka atbilstīgi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, izņemot gadījumus, kad noilguma apturēšana, pārtraukšana vai pagarināšana saskaņā ar attiecīgajā valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem nav iespējama.

(16) Efektivitātes labad būtu jāparedz, ka informāciju, kas paziņota, sniedzot savstarpēju palīdzību, var tikt izmantota dalībvalstī, kura saņem informāciju nolūkos, kas nav šajā direktīvā paredzētie, ja to pieļauj gan šīs dalībvalsts iekšējie tiesību akti, gan tās dalībvalsts iekšējie tiesību akti, kura saņem informāciju.

(17) Šai direktīvai nebūtu jākavē to pienākumu izpildi saistībā ar plašākas palīdzības sniegšanu, kas izriet no divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai pasākumiem.

(18) Pasākumi, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.

(19) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu, dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(20) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, vienotas sistēmas izveidi piedziņas palīdzības sniegšanai iekšējā tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un vienādības, efektivitātes un lietderības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(21) Šajā direktīvā respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis sniedz palīdzību piedziņā dalībvalstī saistībā ar jebkuriem 2. pantā minētajiem prasījumiem, kas radušies citā dalībvalstī.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro prasījumiem, kas saistīti ar:

a) visiem noteiktajiem maksājumiem un nodokļiem, ko iekasē dalībvalsts vai tās teritoriālās vai administratīvās apakšvienības, tostarp vietējās iestādes, vai ko iekasē šo dalībvalstu vai apakšvienību vārdā, vai ko iekasē Savienības vārdā;

b) nodokļu atmaksām, intervences un citiem pasākumiem, kas ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) pilnīgā vai daļējā finansējuma sistēmas, tostarp summām, kas iekasējamas saistībā ar šīm darbībām;

c) maksājumiem un citiem nodokļiem, kuri paredzēti saskaņā ar kopējo tirgus organizāciju cukura nozarē.

2. Šīs direktīvas piemērošanas joma ietver:

a) administratīvos sodus, naudassodus, maksas un piemaksas saistībā ar prasījumiem, kuru piedziņā atbilstīgi 1. punktam iespējams lūgt savstarpēju palīdzību un kurus noteikušas administratīvās iestādes, kas ir kompetentas iekasēt attiecīgos noteiktos maksājumus vai nodokļus vai veikt administratīvu izmeklēšanu attiecībā uz tiem, vai ko apstiprinājušas administratīvās vai tiesu struktūras pēc minēto administratīvo iestāžu lūguma;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- b) maksas par izziņām vai līdzīgiem dokumentiem, ko izdod saistībā ar administratīvām procedūrām, kuras saistītas ar noteiktiem maksājumiem vai nodokļiem;
- c) procentu maksājumus un izmaksas saistībā ar prasījumiem, kuru piedziņā atbilstīgi 1. punktam vai šā punkta a) vai b) apakšpunktam var lūgt savstarpēju palīdzību.

3. Šo direktīvu nepiemēro:

- a) sociālā nodrošinājuma obligātajām iemaksām, kas iemaksājamas dalībvalstij vai dalībvalsts apakšvienībai, vai sociālā nodrošinājuma iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar publiskajām tiesībām;
- b) maksām, kas nav minētas 2. punktā;
- c) līgumiskām maksām, piemēram, atlīdzībai par sabiedriskajiem pakalpojumiem;
- d) kriminālsodiem, kas noteikti, pamatojoties uz valsts apsūdzību, vai citiem kriminālsodiem, uz kuriem neattiecas 2. punkta a) apakšpunkts.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "pieprasījuma iesniedzēja iestāde" ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas birojs vai koordinācijas departaments, kurš iesniedz palīdzības pieprasījumu saistībā ar šīs direktīvas 2. pantā minēto prasījumu;
- b) "pieprasījuma saņēmēja iestāde" ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas birojs vai koordinācijas departaments, kuram iesniegts palīdzības pieprasījums;
- c) "persona" ir:
- i) fiziska persona;
  - ii) juridiska persona;
  - iii) ja spēkā esošajos tiesību aktos tā paredzēts, personu apvienība, kam piešķirtas tiesības īstenot juridiskas darbības, bet kam nav juridiskas personas statusa; vai
  - iv) jebkurš cits juridisks pasākums jebkurā izpausmē vai veidolā, kam piemīt vai nepiemīt juridiskas personas

statuss, kam pieder vai kas pārvalda aktīvus, tostarp no tiem gūtus ienākumus, uz ko attiecas jebkuri no šajā direktīvā aplūkotojumiem nodokļiem;

- d) "elektroniski" nozīmē – izmantojot elektroniskas iekārtas datu apstrādei, arī digitālai saspiešanai, un glabāšanai un izmantojot vadus, pārraidi pa radio, optiskas tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;
- e) "CCN tīkls" ir kopīga platforma, kas balstās uz kopīgu komunikāciju tīklu (CCN), ko izveidojusi Savienība visa veida elektroniskiem sūtījumiem starp kompetentām iestādēm muitas un nodokļu jomā.

4. pants

Organizācija

1. Katra dalībvalsts līdz 2010. gada 20. maijam informē Komisiju par savu kompetento iestādi vai iestādēm (turpmāk attiecīgi "kompetentā iestāde") šīs direktīvas piemērošanai, kā arī nekavējoties informē Komisiju par jebkādam izmaiņām attiecībā uz to.

Komisija dara šo informāciju pieejamu citām dalībvalstīm un publicē dalībvalstu norādīto kompetento iestāžu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Kompetentā iestāde ieceļ centrālo koordinācijas biroju, kam ir galvenā atbildība par sakariem ar pārējām dalībvalstīm savstarpējās palīdzības jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

Centrālo koordinācijas biroju var norīkot arī kā atbildīgo par sakariem ar Komisiju.

3. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var iecelt koordinācijas birojus, kas ir atbildīgi par sakariem ar citām dalībvalstīm savstarpējās palīdzības jomā saistībā ar vienu vai vairākiem konkrētiem 2. pantā minētajiem noteikto maksājumu un nodokļu veidiem vai kategorijām.

4. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var izraudzīties par koordinācijas departamentiem birojus, kas nav centrālais koordinācijas birojs vai koordinācijas biroji. Koordinācijas departamenti pieprasa vai sniedz savstarpēju palīdzību saskaņā ar šo direktīvu attiecībā uz savu īpašu teritoriālo kompetenci vai darbības kompetenci.

5. Ja koordinācijas birojs vai koordinācijas departaments saņem savstarpējas palīdzības pieprasījumu, kura izpildei vajadzīga rīcība, kas pārsniedz tam piešķirto kompetenci, tas nekavējoties pārsūta šādu pieprasījumu kompetentam birojam vai departamentam, ja tāds ir zināms, vai centrālajam koordinācijas birojam un informē par to pieprasījuma iesniedzēju iestādi.

6. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde informē Komisiju par tās centrālo koordinācijas biroju un visiem koordinācijas birojiem vai koordinācijas departamentiem, ko tā izraudzījusies. Komisija saņemto informāciju dara pieejamu dalībvalstīm.

7. Jebkuru informāciju nosūta vai pilnvaro nosūtīt, vai ņemot vērā katru atsevišķo gadījumu, piekrīt nosūtīt centrālais koordinācijas birojs, tādējādi nodrošinot saziņas efektivitāti.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

5. pants

Informācijas pieprasījums

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz visu informāciju, kas ir prognozējami svarīga pieprasījuma iesniedzējai iestādei, veicot tās prasījumu piedziņu saskaņā ar 2. pantu.

Lai sniegtu šo informāciju, pieprasījuma saņēmēja iestāde nodrošina tās ieguvei nepieciešamās administratīvās izmeklēšanas veikšanu.

2. Pieprasījuma saņēmējai iestādei nav pienākuma sniegt informāciju:

- a) ko tā nevarētu iegūt līdzīgu prasījumu piedziņai, kas radušies pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;
- b) kas atklātu kādu komercnoslēpumu, rūpniecisku vai profesionālu noslēpumu;
- c) kuras izpaušana varētu kaitēt pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts drošībai vai būt pretrunā ar attiecīgās valsts politiku.

3. Šā panta 2. punkts nekādā veidā nebūtu jāinterpretē kā tāds, kas dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei ļautu atteikties sniegt informāciju, pamatojoties vien uz to, ka šī informā-

cija ir bankai, citai finanšu iestādei, pārstāvim vai personai, kas darbojas kā aģents vai uzticības persona, vai ka tā ir saistīta ar personas īpašumtiesību interesēm.

4. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par informācijas pieprasījuma noraidījuma iemesliem.

6. pants

Informācijas apmaiņa bez iepriekšēja pieprasījuma

Ja tādu noteikto maksājumu vai nodokļu atmaksa, kas nav pievienotās vērtības nodoklis, saistīta ar personu, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai ir citas dalībvalsts rezidents, dalībvalsts, no kuras atmaksa izdarāma, var informēt dalībvalsti, kurā minētā persona veic uzņēmējdarbību vai kuras rezidents tā ir.

7. pants

Atrašanās administratīvos birojos un piedalīšanās administratīvā izmeklēšanā

1. Ja ir vienošanās starp pieprasījuma iesniedzēju iestādi un pieprasījuma saņēmēju iestādi, saskaņā ar kārtību, ko noteikusi pieprasījuma saņēmēja iestāde, amatpersonas, ko pilnvarojusi pieprasījuma iesniedzēja iestāde, nolūkā veicināt šajā direktīvā paredzēto savstarpējo palīdzību drīkst:

- a) būt klāt birojos, kur pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts administratīvās iestādes veic savus pienākumus;
- b) būt klāt administratīvā izmeklēšanā pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā;
- c) palīdzēt pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentām amatpersonām tiesas procesā šajā dalībvalstī.

2. Ciktāl to pieļauj pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošie tiesību akti, 1. punkta b) apakšpunktā minētajā vienošanās var noteikt, ka pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts ierēdņi var iztaujāt individuus un izskatīt oficiālus dokumentus.

3. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvarotie ierēdņi, kuri izmanto 1. un 2. punktā piedāvātās iespējas, vienmēr spēj uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kas apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

III NODAĻA

PALĪDZĪBA DOKUMENTU PAZIŅOŠANĀ

8. pants

Pieprasījums paziņot par konkrētiem dokumentiem saistībā ar prasījumiem

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde paziņo adresātam par visiem, tostarp juridiska rakstura, dokumentiem, ko sagatavojusi pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts un kas attiecas uz prasījumu, kā minēts 2. pantā, vai tā piedziņu.

Pieprasījumam paziņot pievieno standarta veidlapu, kurā iekļauta vismaz šāda informācija:

- a) vārds, adrese un citi dati, ar kuriem var identificēt adresātu;
- b) paziņojuma mērķis un laikposms, kurā paziņojums būtu jāveic;
- c) pievienotā dokumenta apraksts un attiecīgā prasījuma būtība un summa;
- d) vārds, adrese un cita kontaktinformācija par:
  - i) biroju, kas atbildīgs par pievienoto dokumentu, un, ja tas ir atšķirīgs;
  - ii) biroju, kur var iegūt papildu informāciju par pievienoto dokumentu vai iespējām apstrīdēt maksājuma pienākumu.

2. Pieteikuma iesniedzēja iestāde iesniedz paziņojuma pieprasījumu saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja tā nespēj paziņot atbilstīgi noteikumiem, ar ko reglamentē paziņošanu par attiecīgajiem dokumentiem pieteikuma iesniedzējā dalībvalstī, vai tad, ja šāda paziņošana varētu radīt nesamērīgas grūtības.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par pasākumiem, kas veikti, atbildot uz pieprasījumu par paziņošanu, un konkrētāk par datumu, kurā par dokumentu paziņots adresātam.

9. pants

Paziņošanas līdzekļi

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nodrošina, ka paziņojumu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī izdara saskaņā ar pieprasījuma

saņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi.

2. Šā panta 1. punkts neskar citu paziņošanas veidu piemērošanu, ko saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem izmanto šīs dalībvalsts kompetentā iestāde.

Pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī izveidota kompetentā iestāde var ierakstītā vēstulē vai elektroniski tieši paziņot par dokumentu personai citas dalībvalsts teritorijā.

IV NODAĻA

PIEDZIŅA VAI IZPILDES NODROŠINĀŠANAS PASĀKUMI

10. pants

Piedzīņas pieprasījums

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde veic to prasījumu piedziņu, uz kuriem attiecas instruments, kas atļauj izpildīt pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī.

2. Tiklīdz pieprasījuma iesniedzēja iestāde uzzina jebkādu būtisku informāciju, kas saistīta ar jautājumu, uz kura pamata ir iesniegts pieprasījums veikt piedziņu, tā šo informāciju nosūta pieprasījuma saņēmējai iestādei.

11. pants

Piedzīņas pieprasījumu reglamentējošie nosacījumi

1. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde nevar iesniegt piedziņas pieprasījumu, ja un kamēr prasījums un/vai instruments, kas atļauj tā izpildīt pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, ir apstrīdēts šajā dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad piemēro 14. panta 4. punkta trešo daļu.

2. Pirms pieprasījuma iesniedzēja iestāde iesniedz piedziņas pieprasījumu, piemēro pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī pieejamās atbilstīgās piedziņas procedūras, izņemot šādās situācijās:

- a) ja ir skaidrs, ka pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī nav pietiekamu līdzekļu piedziņas veikšanai vai ka šādas procedūras nenodrošinās visu prasījuma apmaksu, un pieprasījuma iesniedzējai iestādei ir konkrēta informācija, kas norāda uz to, ka attiecīgajai personai ir līdzekļi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;
- b) ja šādu procedūru izmantošana pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī izraisītu nesamērīgas grūtības.

12. pants

Instrumenti, kas atļauj izpildīt pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un citi pavaddokumenti

1. Piedziņas pieprasījumam pievieno vienotu instrumentu, kas atļauj izpildīt pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.

Šis vienotais instruments, kas atļauj izpildīt pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, rāda tā sākotnējā instrumenta būtisko saturu, ar ko atļauj izpildīt, un tas ir vienīgais pamats piedziņai un izpildes nodrošināšanas pasākumiem, kurus veic pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī. Tam nav nepieciešama atzišana, papildināšana vai aizstāšana minētajā dalībvalstī.

Vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildīt, ir iekļauta vismaz šāda informācija:

- a) informācija, kas attiecas uz sākotnējā instrumenta, kas atļauj izpildīt, identifikāciju, prasījuma apraksts, tostarp tā būtība, laikposms, uz ko attiecas prasījums, visi izpildes procesam būtiski datumi, un prasījuma summa un tās dažādās sastāvdaļas, piemēram, pamatsumma, uzkrātie procenti utt.;
- b) vārds un citi dati, ar kuriem var identificēt parādnieku;
- c) vārds, adrese un cita kontaktinformācija par:
- i) biroju, kas atbildīgs par prasījuma izskatīšanu, un, ja tas ir atšķirīgs;
- ii) biroju, kur var iegūt papildu informāciju par prasījumu vai iespējas apstrīdēt maksājuma pienākumu.

2. Pieprasījumam veikt prasījuma piedziņu var pievienot citus dokumentus, kas saistīti ar prasījumu un izdoti pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī.

13. pants

Piedziņas pieprasījuma izpilde

1. Veicot piedziņu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, jebkuru prasījumu, saistībā ar kuru iesniegts piedziņas pieprasījums, apstrādā tā, it kā tas būtu pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts prasījums, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi. Pieprasījuma saņēmēja iestāde izmanto pilnvaras un procedūras, kas paredzētas pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts normatīvajos un administratīvajos aktos un ko piemēro prasījumiem saistībā ar tādiem pašiem noteiktajiem maksājumiem vai nodokļiem vai, ja tādu pašu nav, līdzīgiem noteiktajiem maksājumiem vai nodokļiem, izņemot gadījumus, ja šajā direktīvā paredzēts citādi.

Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka tās teritorijā nav noteikti tādi paši vai līdzīgi noteiktie maksājumi vai nodokļiem, tā izmanto pilnvaras un procedūras, kas saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem piemērojamas prasījumiem attiecībā uz iedzīvotāju ienākuma nodokli, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

Pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij nav pienākums piešķirt citu dalībvalstu prasījumiem priekšrocības, ko piešķir līdzīgiem prasījumiem, kas rodas šajā dalībvalstī, ja vien starp attiecīgajām dalībvalstīm nav panākta citāda vienošanās vai ja vien tas nav paredzēts pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktos. Dalībvalsts, kas piešķir priekšrocības citu dalībvalstu prasījumiem, nedrīkst atteikt tādas pašas priekšrocības citu dalībvalstu tādiem pašiem vai līdzīgiem prasījumiem saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem.

Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts piedzen prasījumu savas valsts valūtā.

2. Pieprasījuma saņēmēja iestāde ar pienācīgu rūpību informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par darbībām, ko tā veikusi saistībā ar piedziņas pieprasījumu.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde iekasē kavējuma procentus, sākot no dienas, kurā saņemts piedziņas pieprasījums, saskaņā ar pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem.

4. Ja to pieļauj pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošie normatīvie vai administratīvie akti, pieprasījuma saņēmēja iestāde var piešķirt parādniekam laiku samaksai vai atļaut samaksu pa daļām, un attiecīgi piemērot procentu maksājumus. Tā sekojoši informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par jebkuru šādu lēmumu.

5. Neskarot 20. panta 1. punktu, pieprasījuma saņēmēja iestāde pārskaita pieprasījuma iesniedzējai iestādei saistībā ar prasījumu piedzītās summas un šā panta 3. un 4. punktā minētos procentu maksājumus.

14. pants

Domstarpības

1. Domstarpības par prasījumu, sākotnējo instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, vai vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un domstarpības par pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās iestādes veiktās paziņošanas likumību risina pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās struktūras. Ja prasījuma piedziņas procedūras laikā prasījumu, sākotnējo instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, vai vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, apstrīd kāda ieinteresētā persona, pieprasījuma saņēmēja iestāde šo personu informē, ka tai jāvēršas ar prasību pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentajā struktūrā saskaņā ar šajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

2. Domstarpības par pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī veiktajiem izpildes pasākumiem vai par pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes veiktās paziņošanas likumību risina šīs dalībvalsts kompetentā struktūra saskaņā ar tās spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

3. Ja pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentajā struktūrā saņemta 1. punktā minētā prasība, pieprasījuma iesniedzēja iestāde par to informē pieprasījuma saņēmēju iestādi un norāda prasījuma summu, kas netiek apstrīdēta.

4. Tiklīdz pieprasījuma saņēmēja iestāde vai nu no pieprasījuma iesniedzējas iestādes, vai no ieinteresētās personas ir saņēmusi 3. punktā minēto informāciju, tā aptur izpildes procedūru attiecībā uz prasījuma apstrīdēto daļu, kamēr šajā jautājumā kompetentā struktūra pieņem lēmumu, ja vien pieprasījuma iesniedzēja iestāde nepieprasa ko citu saskaņā ar šā punkta trešo daļu.

Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma vai citos gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde to uzskata par nepieciešamu, un neskarot 16. pantu, šī pieprasījuma saņēmēja iestāde var veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus, lai garantētu prasījuma piedziņu, ciktāl to atļauj pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti.

Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi pieprasījuma iesniedzēja iestāde var lūgt pieprasījuma saņēmēju iestādi veikt apstrīdētā prasījuma vai prasījuma apstrīdētās daļas piedziņu, ciktāl to atļauj pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošie attiecīgie normatīvie akti un administratīvā prakse. Šādi pieprasījumi ir pamatoti. Ja apstrīdēšanas rezultāti vēlāk ir par labu parādniekam, pieprasījuma iesniedzēja iestāde atbild par piedzīto summu atlīdzināšanu, ietverot visas izmaksājamās kompensācijas, saskaņā ar pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Ja savstarpējas vienošanās procedūru ir uzsākušas pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts vai pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes un procedūras iznākums var ietekmēt prasījumu, attiecībā uz kuru ir prasīta palīdzība, piedzišanas pasākumus atliek vai pārtrauc uz laiku, kamēr procedūra pabeigta, ja vien tas neattiecas uz lietu, kas jārisina neatliekamā kārtā krāpšanas vai maksātnespējas dēļ. Ja piedzišanas pasākumus atliek vai pārtrauc, piemēro otro daļu.

15. pants

Piedzīšanas palīdzības pieprasījuma grozījumi vai tā atsaukšana

1. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma saņēmēju iestādi par turpmākiem grozījumiem tās piedziņas pieprasījumā vai par tā atsaukšanu, norādot grozījumu vai atsaukšanas iemeslus.

2. Ja pieprasījuma grozījumu iemesls ir 14. panta 1. punktā minētās kompetentās struktūras lēmums, pieprasījuma iesniedzēja iestāde nosūta šo lēmumu un pārstrādāto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī. Pieprasījuma saņēmēja iestāde tad turpina veikt piedziņas pasākumus, pamatojoties uz pārstrādāto instrumentu.

Piedzīšanas vai izpildes nodrošināšanas pasākumus, kuri jau ir veikti, pamatojoties uz sākotnējo vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, var turpināt, pamatojoties uz pārstrādāto instrumentu, izņemot gadījumus, ja pieprasījums ir grozīts tāpēc, ka sākotnējais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, vai sākotnējais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ir nederīgs.

12. un 14. pantu piemēro pārstrādātajam dokumentam.

16. pants

Pieprasījums veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde veic izpildes nodrošināšanas pasākumus, ja to atļauj tās tiesību akti, un ievērojot savu administratīvo praksi, lai nodrošinātu piedziņu gadījumā, ja prasījums vai instruments, kas ļauj izpildīt pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, pieprasījuma iesniegšanas laikā apstrīdēts vai ja uz prasījumu vēl neattiecas instruments, kas atļauj izpildīt pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, ja vien izpildes nodrošināšanas pasākumi līdzīgā situācijā ir iespējami arī saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem un administratīvo praksi.

Pieprasījumam veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī pievieno dokumentu, ja tāds ir, kas sagatavots, lai atļautu veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī un kas saistīts ar prasījumu, par kuru tiek pieprasīta savstarpēja palīdzība. Šim dokumentam nav nepieciešama atzišana, papildināšana vai aizstāšana pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.

2. Pieprasījumam veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus var pievienot citus dokumentus, kas saistīti ar prasījumu un izdoti pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī.

17. pants

Noteikumi, kas reglamentē pieprasījumu veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus

Lai īstenotu 16. pantu, 10. panta 2. punktu, 13. panta 1. un 2. punktu, 14. un 15. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

18. pants

Pieprasījuma saņēmējas iestādes pienākumu ierobežojumi

1. Pieprasījuma saņēmējai iestādei nav pienākuma sniegt 10. līdz 16. pantā minēto palīdzību, ja parādnieka situācijas dēļ prasījuma piedziņa izraisītu nopietnas ekonomiskās vai sociālās grūtības pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ciktāl šādas izņēmumus attiecībā uz vietējiem prasījumiem atļauj šajā dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti un administratīvā prakse.

2. Pieprasījuma saņēmējai iestādei nav pienākuma sniegt 5. un 7. līdz 16. pantā minēto palīdzību, ja sākotnējais palīdzības pieprasījums saskaņā ar 5., 7., 8., 10. vai 16. pantu veikts attiecībā uz prasījumiem, kas vecāki par pieciem gadiem, ņemot vērā prasījuma apmaksas termiņu pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī līdz sākotnējā palīdzības pieprasījuma dienai.

Tomēr gadījumos, kad ir apstrīdēts prasījums vai sākotnējais dokuments, kas atļauj izpildīt pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, uzskata, ka piecu gadu laikposms sākas no brīža, kad pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī ir noteikts, ka prasījumu vai instrumentu, kas atļauj izpildīt, vairs nedrīkst apstrīdēt.

Turklāt gadījumos, kad pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās iestādes pagarinājušas maksājuma termiņu vai maksājumu plānu, uzskata, ka piecu gadu laikposms sākas no brīža, kad beidzies viss maksājuma termiņš.

Tomēr šādos gadījumos pieprasījuma saņēmējai iestādei nav pienākums sniegt palīdzību attiecībā uz prasījumiem, kas ir vecāki par desmit gadiem, skaitot no sākotnējā palīdzības pieprasījuma dienas pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī.

3. Dalībvalstij nav pienākums sniegt palīdzību, ja kopējā to prasījumu summa, uz kuriem attiecas šī direktīva un par kuriem ir lūgta palīdzība, ir mazāka par EUR 1 500.

4. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par palīdzības pieprasījuma noraidījuma iemesliem.

19. pants

Jautājumi par noilgumu

1. Jautājumus, kas attiecas uz noilgumu, reglamentē tikai pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī spēkā esošie tiesību akti.

2. Kas attiecas uz noilguma apturēšanu, pārtraukšanu vai pagarināšanu, uzskata, ka jebkuriem pasākumiem, ko prasījumu piedziņā veic pieprasījuma saņēmēja iestāde vai kas veikti tās vārdā saskaņā ar palīdzības pieprasījumu un kuru sekas saskaņā ar pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem ir noilguma apturēšana, pārtraukšana vai pagarināšana, ir tādas pašas sekas pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, ja vien pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts spēkā esošajos tiesību aktos ir paredzētas atbilstīgas sekas.

Ja noilguma apturēšana, pārtraukšana vai pagarināšana nav iespējama saskaņā ar pieprasījuma saņēmēja dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, uzskata, ka jebkuri pasākumi, ko prasījumu piedziņā veic pieprasījuma saņēmēja iestāde vai kas veikti tās vārdā saskaņā ar palīdzības pieprasījumu un kas gadījumā, ja tos savā dalībvalstī būtu veikusi pieprasījuma iesniedzēja iestāde vai arī tie būtu veikti šīs iestādes vārdā, būtu apturējuši, pārtraukuši vai pagarinājuši noilgumu saskaņā ar pieprasījuma iesniedzēja dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, ir veikti pieprasījuma iesniedzēja dalībvalstī, ciktāl tas attiecas uz sekām.

Pirmā un otrā daļa neietekmē pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetento iestāžu tiesības veikt pasākumus, lai apturētu, pārtrauktu vai pagarinātu noilgumu saskaņā ar šajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

3. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde informē cita citu par darbībām, kas aptur, pārtrauc vai pagarina noilgumu prasījumam, saistībā ar kuru pieprasīts veikt piedziņu vai izpildes nodrošināšanas pasākumus, vai par darbībām, kam varētu būt šādas sekas.

20. pants

Izmaksas

1. Papildus 13. panta 5. punktā minētajām summām pieprasījuma saņēmēja iestāde mēģina no attiecīgās personas piedzīt un kompensēt ar piedziņu saistītās izmaksas, ievērojot pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts normatīvos aktus.

2. Dalībvalstis atsakās no visām savstarpējām prasībām attiecībā uz to izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās, sniedzot savstarpēju palīdzību saskaņā ar šo direktīvu.

Tomēr, ja piedziņa rada konkrētu problēmu, ir saistīta ar ļoti lielām izmaksām vai attiecas uz organizēto noziedzību, pieprasījuma iesniedzēja un pieprasījuma saņēmēja iestāde var vienoties par īpašu atlīdzināšanas kārtību attiecīgajiem gadījumiem.

3. Neatkarīgi no 2. punkta pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts saglabā pienākumu atlīdzināt pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij visas izmaksas un zaudējumus, kas radušies saistībā ar darbībām, kuras atzītas par nepamatotām attiecībā uz prasī-

juma būtību vai tā instrumenta spēkā esamību, kas atļauj izpildi un/vai izpildes nodrošināšanas pasākumus, kuru izdevusi pieprasījuma iesniedzēja iestāde.

V NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI, KAS REGLAMENTĒ VISU VEIDU PALĪDZĪBAS PIEPRASĪJUMUS

21. pants

Standarta veidlapas un saziņas līdzekļi

1. Informācijas pieprasījumi saskaņā ar 5. panta 1. punktu, pieprasījumi par paziņošanu saskaņā ar 8. panta 1. punktu, piedziņas pieprasījumi saskaņā ar 10. panta 1. punktu vai pieprasījumi veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus saskaņā ar 16. panta 1. punktu sūtāmi elektroniski, izmantojot standarta veidlapu, izņemot, ja tas nav iespējams tehnisku iemeslu dēļ. Ciktāl tas iespējams, šīs veidlapas izmanto arī turpmākā saziņā saistībā ar pieprasījumu.

Arī vienotais instruments, kas atļauj veikt izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, dokuments, kas atļauj veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus pieprasījuma iesniedzēja dalībvalstī, kā arī citi 12. un 16. pantā minētie dokumenti sūtāmi elektroniski, izņemot, ja tas nav iespējams tehnisku iemeslu dēļ.

Attiecīgā gadījumā standarta veidlapām var pievienot ziņojumus, pārskatus un jebkādu citus dokumentus vai to apstiprinātas kopijas vai izrakstus no tiem, kas arī sūtāmi elektroniski, izņemot, ja tas nav iespējams tehnisku iemeslu dēļ.

Standarta veidlapas un elektronisko saziņu var izmantot, arī veicot informācijas apmaiņu saskaņā ar 6. pantu.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro informācijai un dokumentiem, kas iegūti, atrodoties citas dalībvalsts administratīvajos birojos vai piedaloties administratīvajā izmeklēšanā citā dalībvalstī saskaņā ar 7. pantu.

3. Ja saziņa nenotiek elektroniski vai izmantojot standarta veidlapas, tas neietekmē iegūtās informācijas vai palīdzības pieprasījuma izpildei veikto pasākumu spēkā esamību.

22. pants

Valodu lietojums

1. Visus palīdzības pieprasījumus, standarta veidlapas paziņošanai un vienotos instrumentus, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, nosūta pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, vai papildina ar tulkojumu oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām. Fakts, ka konkrētas to daļas ir rakstītas citā valodā, kas nav pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts oficiālā valoda vai viena no oficiālajām valodām, neietekmē to spēkā esamību vai procedūras spēkā esamību, ja vien par šo citu valodu ir vienojušās attiecīgās dalībvalstis.

2. Dokumentus, par kuriem nepieciešams paziņot saskaņā ar 8. pantu, var nosūtīt pieprasījuma saņēmējai iestādei pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts oficiālajā valodā.

3. Ja pieprasījumam pievienoti dokumenti, kas nav 1. un 2. punktā minētie dokumenti, pieprasījuma saņēmēja iestāde var pēc vajadzības pieprasījuma iesniedzējai iestādei pieprasīt šādu dokumentu tulkojumu pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, vai kādā citā valodā, par kuru panākta attiecīgo dalībvalstu divpusēja vienošanās.

23. pants

Informācijas un dokumentu nodošana

1. Uz informāciju, kas jebkādā veidā paziņota saskaņā ar šo direktīvu, attiecas dienesta noslēpuma pienākums, un tai noteikta tāda pati aizsardzība kā līdzīgai informācijai tās dalībvalsts tiesību aktos, kura to saņēmusi.

Šādu informāciju var izmantot, lai veiktu izpildes vai izpildes nodrošināšanas pasākumus attiecībā uz prasījumiem, kas ietverti šajā direktīvā. To var izmantot arī sociālā nodrošinājuma obligāto iemaksu novērtēšanai un izpildei.

2. Eiropas Komisijas Drošības akreditācijas iestādes pienācīgi akreditētas personas šai informācijai drīkst piekļūt tikai tad, ja tas ir vajadzīgs CCN tīkla uzturēšanai, tehniskajai apkopei un pilnveidošanai.

3. Dalībvalsts, kura sniedz informāciju, atļauj to lietot mērķiem, kas nav 1. punktā minētie, dalībvalstī, kura saņem

informāciju, ja saskaņā ar informācijas sniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem šo informāciju var izmantot līdzīgiem mērķiem.

4. Ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde vai pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka saskaņā ar šo direktīvu iegūtā informācija var būt noderīga trešai dalībvalstij 1. punktā minētajos nolūkos, tā var pārsūtīt šo informāciju minētajai trešai dalībvalstij, ar noteikumu, ka šī pārsūtīšana norit saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un kārtību. Tā informē informācijas izcelsmes dalībvalsti par savu ieceri dalīties informācijā ar trešo dalībvalsti. Informācijas izcelsmes dalībvalsts var iebilst pret šādu dalīšanos informācijā desmit darba dienu laikā no dienas, kad tā saņēmusi paziņojumu no dalībvalsts par vēlmi dalīties informācijā.

5. Atļauju saskaņā ar 3. punktu izmantot informāciju, kura nosūtīta atbilstīgi 4. pantam, var piešķirt tikai tā dalībvalsts, no kuras šī informācija iegūta.

6. Informāciju, kas jebkādā veidā paziņota saskaņā ar šo direktīvu, visas iestādes, kas atrodas dalībvalstī, kura saņem informāciju, var lūgt vai izmantot kā pierādījumus ar tādiem pašiem noteikumiem kā līdzīgu informāciju, kas iegūta minētajā valstī.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

Citu palīdzības nolīgumu piemērošana

1. Šī direktīva neskar jebkura pienākuma izpildi saistībā ar plašākas palīdzības sniegšanu, kas izriet no divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai norunām, tostarp arī attiecībā uz tiesas aktu un ārpus tiesas aktu paziņošanu.

2. Ja dalībvalstis noslēdz šādus divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai norunas par jautājumiem, uz ko attiecas šī direktīva, tās par to nekavējoties informē Komisiju, izņemot gadījumos, kas attiecas uz atsevišķām lietām. Komisija savukārt informē pārējās dalībvalstis.

3. Divpusējā vai daudzpusējā nolīgumā vai norunā paredzot šādus lielākus savstarpējas palīdzības pasākumus, dalībvalstis var izmantot elektroniskās saziņas tīklu un šīs direktīvas īstenošanai apstiprinātās standarta veidlapas.

25. pants**Komiteja**

1. Komisijai palīdz Piedziņas komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais termiņš ir trīs mēneši.

26. pants**Īstenošanas noteikumi**

Saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus 4. panta 2., 3. un 4. punkta, 5. panta 1. punkta, 8. panta, 10. panta, 12. panta 1. punkta, 13. panta 2., 3., 4. un 5. punkta, 15. panta, 16. panta 1. punkta, un 21. panta 1. punkta īstenošanai.

Šie noteikumi attiecas vismaz uz:

- a) praktiskajiem pasākumiem saistībā ar kontaktiem starp 4. panta 2., 3. un 4. punktā minētajiem centrālās koordinācijas birojiem, citiem koordinācijas birojiem un koordinācijas departamentiem un starp dažādām dalībvalstīm, kā arī uz kontaktiem ar Komisiju;
- b) atļautos iestāžu saziņas līdzekļus;
- c) šīs direktīvas 5. panta 1. punkta, 8. panta, 10. panta 1. punkta, 12. panta 1. punkta un 16. panta 1. punkta nolūkiem izmantojamo standarta veidlapu formātu un citu informāciju;
- d) piedzenamo summu konvertēšanu un to pārskaitīšanu.

27. pants**Ziņošana**

1. Ik gadu līdz 31. martam katra dalībvalsts Komisiju informē par:
  - a) informācijas pieprasījumu, paziņošanas pieprasījumu un piedziņas vai izpildes nodrošināšanas pasākumu pieprasījumu skaitu, ko tā katru gadu sūta katrai pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij un ko tā saņem no katras pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts;
  - b) prasījumu summu, par kuru prasīta palīdzība piedziņas veikšanā, un piedzītās summas.

2. Dalībvalstis var sniegt arī citu informāciju, kas var noderēt, vērtējot savstarpējās palīdzības sniegšanu saskaņā ar šo direktīvu.

3. Ik pēc pieciem gadiem Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par saskaņā ar šo direktīvu izveidoto pasākumu darbību.

28. pants**Transponēšana**

1. Dalībvalstis līdz 2011. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties par to informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2012. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

29. pants**Direktīvas 2008/55/EK atcelšana**

Direktīva 2008/55/EK tiek atcelta no 2012. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

30. pants**Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

31. pants**Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 16. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
E. SALGADO